

SPAUDOS REIKŠME

LITUANISTINĖ MOKYKLA – LIETUVYBĖS TVIRTOVĖ

Pradedu su ištrauka iš Lietuvos laikraščio: „Laikraštis nėra tik piktas, puolantis, irzlus ir lojantis šuo, jis turi žymiai platesnę užduotį“. Aišku, yra pareiga iškelti nesąžiningumą, taisyti klaidas ir tuo pačiu paduoti platesnį vaizdą, bet ypač mūsų sąlygomis tenka kartais nesiriboti tik nuosava nuomone, nes labai lengva netekti skaitytojų, kada tik pamokslauji. Šių laikų skaitytojas, ypač išeivijoje, nėra siauros galvosenos žmogus, nes ją praplatino didesnis pasaulio pažinimas ir gyvenamojo krašto žymiai didesnė tolerancija kitam asmeniui, nors ir nesutiktum su jo nuomone.

Iš kitos pusės, pasaulio žiniuose vis didėja žinios apie „neapykantos grupes“, kurios gausėja net Amerikoje. Didėja šaudymai, bet tai dažniausiai pasipinigavimo tikslu, nes čia labai lengvai pardavinėjami ginklai. Aišku, jų nori ir baimės pilnas pilietis, bet jis jų nenorėtų, jei nebūtų tokio pavojaus jau vien išeiti į gatvę ar net išvažiuoti automobiliu. Dėkui Dievui, aprašomųjų tarpe neteko matyti spaudoje žmonių lietuviškais pavardėmis, bet aukų tarpe jau žinome ir keletą lietuvių. Todėl turėsime būti labai budrūs ir nevaikšioti vakarais pavieniui.

Kadangi niekas nestovi vietoje, įvykiai pasaulyje dabar sužinomi visur beveik tą pačią dieną, jie turi paveikti ir žmonių galvosena, ir valdžių pažiūrą į tas permainas. Bet daugiausia dėmesys turi būti atkreiptas į

jaunų žmonių aplinką ir vertybes šeimoje. Siauba sukėlė prieš porą dienų televizijos programa apie tolimojo Tailando jaunų mergaičių auklėjimą, kurių tėvai išleidžia savo dvylikmetes ar šešiolikmetes dirbti prostitucijos namuose, nes pragyvenimas be jų uždarbio yra labai sunkus. Jos beveik visos gauna dabar taip besiplečiančią AIDS ligą. Dvylikametei dar

nėra gerai išaiškinta, koks bus jos likimas. Atrodytų, kad mūsų tokiai tautiškai nusiteikusiai ir dabar, atgijus religijos bangai, religiškai tautai tokie pavojai nėra grėsmingi, bet laikykime akis atviras, nes svetimos įtakos dabar daug lengviau skverbiasi į viso pasaulio kraštus, negu buvo mūsų jaunystės dienose.

Labai retas žmogus jaučiasi visiškai laimingas būdamas

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA

Rua Inácio 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$.15,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$.25,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$.2,00
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$.0,50
Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS R\$.20,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS R\$.20,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS R\$.20,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS R\$.20,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS R\$.20,00

vienas. Daugiausia mes stengiamės rasti, jei jau ne gyvenimo draugą, tai bent grupę, su kuria turėtume ką nors bendro. Jei tai ir ne visiškai patenkina troškimą ryšių su pasauliu, visgi šiek tiek suteikia priklausomumo jausmą. Tokį jausmą žmogui duoda ir sava spauda, nes knyga, rašytojas, vis vien lieka kažkaip atokiai nuo kasdienybės potraukių. Paėmęs laikraštį į rankas, asmuo pasijunta esąs grupės narys su gyvais žmonėmis, o ne su romano fantastiškais asmenybėmis. Jis čia dalyvauja aprašomame suėjime, minėjime, jis net gali sugalvoti laikraščiuo laiško forma išreikšti savo nuomonę apie įvykius, politinius sprendimus. Randamos nuotraukose jis suranda ir jam daugiau ar mažiau žinomų asmenų, susidomi jų nuomonėmis ir veikla. Žinomo asmens mirtis suskaudina širdį, vedybos, gimtadieniai ir premijų laimėjimai pradžiugina. Tai vis labai teigiami išgyvenimai. Dažnas kokios nors organizacijos veiklos aprašymas gali net pastūmėti daugiau susidomėti tų žmonių galvosena, o gal net pasvarstyti bandymą

prisidėti prie jų darbo, tuo gal pakeičiant vienišą kasdienybę. Atėjęs į skelbiamą ji sudominusios organizacijos pobūvi, jis jau gali padaryti žingsnį pirmyn, išeinant iš savo monotoniškos kasdienybės. Gyvenamosios vietos spauda užsiima daugiausia tik sensacijomis, kriminaliniais nusikaltimais, tuo žymiai susiaurindama skaitytojo pasaulį, pripratindama jį domėtis tik paviršutiniškais gyvenimo įvykių, dažniausiai blogų, aprašinėjimai. Mūsų spauda neieško sensacijų, bet atneša į mūsų vidaus pasaulį praturtinimą ir gyvo pokalbio norą.

Tuo būdu čia ryškiai pastebime svarbų laikraščio atliekamą vaidmenį, jis informuoja, kas vyksta mūsų tarpe, bet tuo pačiu laiku jis formuoja mūsų galvojimą, sutvirtindamas mūsų pasitikėjimą savimi ir savosios bendruomenės verte. O

tikėjimas sava ir savos tautai verte yra vienas pagrindinis tiltų įsijungti į jos eiles, būna ne tik stebėtoju, bet ir veiksmu jos judintoju. Ypač dabar, kai metų našta vis smarkiau spaudžia mūsų veikėjų ir žurnalistų pečius, didėja svarba sustiprinę ryši tarp laikraštiniuko ir skaitytojo. Nes iš skaitytojų dažnai galime susilaukti bendradarbio spaudos darbe

ILGĖSYS

Igesy žiūrėjau į jūrą,
O lūpose gímė daina.
Daina, apie brangią Tėvynę,
Jos vardas skambus Lietuva.

Ten gražiai šviečia saulutė,
Gilumoj žydro Dangaus.
Naktį tartum šoka šešėliai,
Šviesoje mėnulio gražaus.

Kai pučia pavasario vėjai,
Obelis pražys, ten baltai.
Padangėmis krykštauja paukščiai,
Grįžtant iš pietų – jų šimtai.

Kaip miela klausytis gegutę,
Kūkuojančią girioje toli
O rudenį žiūrėti vaivorykščius.
Skraidančius, tartum drugiai balti.

Mintyse esu susimąstęs.
Jos skraido Dzukijos laukais.
Ten toli, kur nors, prie Lazdijų,
Kalneliais pušynų žaliais.

Brangi mano tėvyne,
Ilgėsus skauda svetimoj šaly
Dainuoju tave prisimines,
Man ašara byra karti.

Vytautas Skripka

DR. LUIS DE CARVALHO
KALINAUSKAS
ADVOGADO

R. dos ESTUDANTES 15, 6° and. conj.62

Fone: 277.35.48

LIPINĖLIS AUTOMOBILIAMS (klijuojamas iš lauko) su Lietuvos valstybiniu ženklu raudona ir juoda spalva. Taip pat SIUNČIAME PAŠTU. Lipinėlio kaina su persiuntimu R\$2,00. Turime ir kitų lipinėlių

LIETUVOJE

Ministeriai susitiko Vilniuje

Nuo liepos 1 d. Lietuva vieneriems metams perima iš Latvijos Baltijos ministrų tarybos vadovavimą. Birželio 30 d. trijų Baltijos valstybių ministrai pirmininkai susitiko Vilniuje perduoti pamininkavimo informaciją bei panagrinėti 19 taryboje veikiančių komitetų darbą. Kaip praneša ELTA, liepos 1-2 d.d. prie posėdžių prisidėjo penkių Šiaurės valstybių (Danijos, Islandijos, Norvegijos, Suomijos ir Švedijos) ministrai pirmininkai, antrajam "3 plus 5" susitikimui. (Pirmasis įvyko 1992 m. Danijoje).

Susitikime buvo aptarti prisijungimo prie Europos klausimai bei karinio ir regioninio bendradarbiavimo reikalai, pvz. santykiai su Rusija, Karaliaučiaus sritis, ryšių plėtojimas tarp Baltijos ir Šiaurės kraštų, saugumo stiprinimas ir sienų apsaugos problemos. Švedija ir Suomija pažadėjo paremti Baltijos kraštus, jiems stojant į Europos sąjungą.

BNS skelbia, kad liepos 1 d. Lietuvos, Latvijos ir Estijos ministrai pirmininkai pasirašė sutartį dėl nelegalių imigrantų išileidimo. Šia sutartimi numatoma, kad kraštai priims atgal imigrantus, kurie nelegaliai perėjo iš savo krašto į kitą Baltijos valstybę. Šiaurės valstybėse, ypač Norvegijoje ir Švedijoje, yra padidėjęs nelegalių imigrantų skaičius iš Rusijos.

TRUMPAI IŠ VISUR

Akcinė bendrovė "Statyba" Kaišiadoryse stato Lietuvos katalikų bažnyčios spaustuvę. Statybos kaina – apie 1.000.000 dol. Rugpiūčio mėn. turėjo būti pradėtos montuoti spausdinimo mašinos.

Čikagos Šv. Kryžiaus ligoninė trims Lietuvos ligoninėms per Mercy Lift pasiuntė 200.000 dol. vertės mediciniškos pagalbos – viastų ir reikmenų.

TELKIAMA MEDŽIAGA APIE TAUTŽUDYSTĘ

Kreipiuosi Lietuvos gyventojų genocido aukų atminimo instituto vardu su labai dideliu prašymu. Institutas yra valstybinė institucija, įsteigta 1994 m. birželio mėnesį. Jo pagrindiniai tikslai: įamžinti lietuvių tautos rezistencinę kovą prieš okupacinius režimus bei genocido aukas, trėmimus į Sibirą, priverstinį lietuvių tautos žiemo pasitraukimą iš Tėvynės, Lietuvos gyventojų fizinį naikinimą bolševikų ir nacių koncentracijos stovyklose, visuomenės švietimas, įvairios parodos.

Šiuo metu institute dirba 9 žmonės, turintys humanitarinį-meninį išsilavinimą. Instituto pagrindą sudaro memorialinio meno dirbtuvės (vadovas skulptorius Jonas Jagėla), kurios ruošia projektus, skulptūrinius modelius lietuvių tautos kovai už laisvę kančioms atminti.

Kiti skyriai renka medžiagą apie sunaikintus, esamus, atstatytus ir visai naujai pastatytus paminklus (kryžius, koplytstulpius, paminklus, skulptūras, paminklines lentas ir t.t.) Lietuvos nepriklausomybei, tremčiai, laisvės kovotojų atminimui: renka gyvų

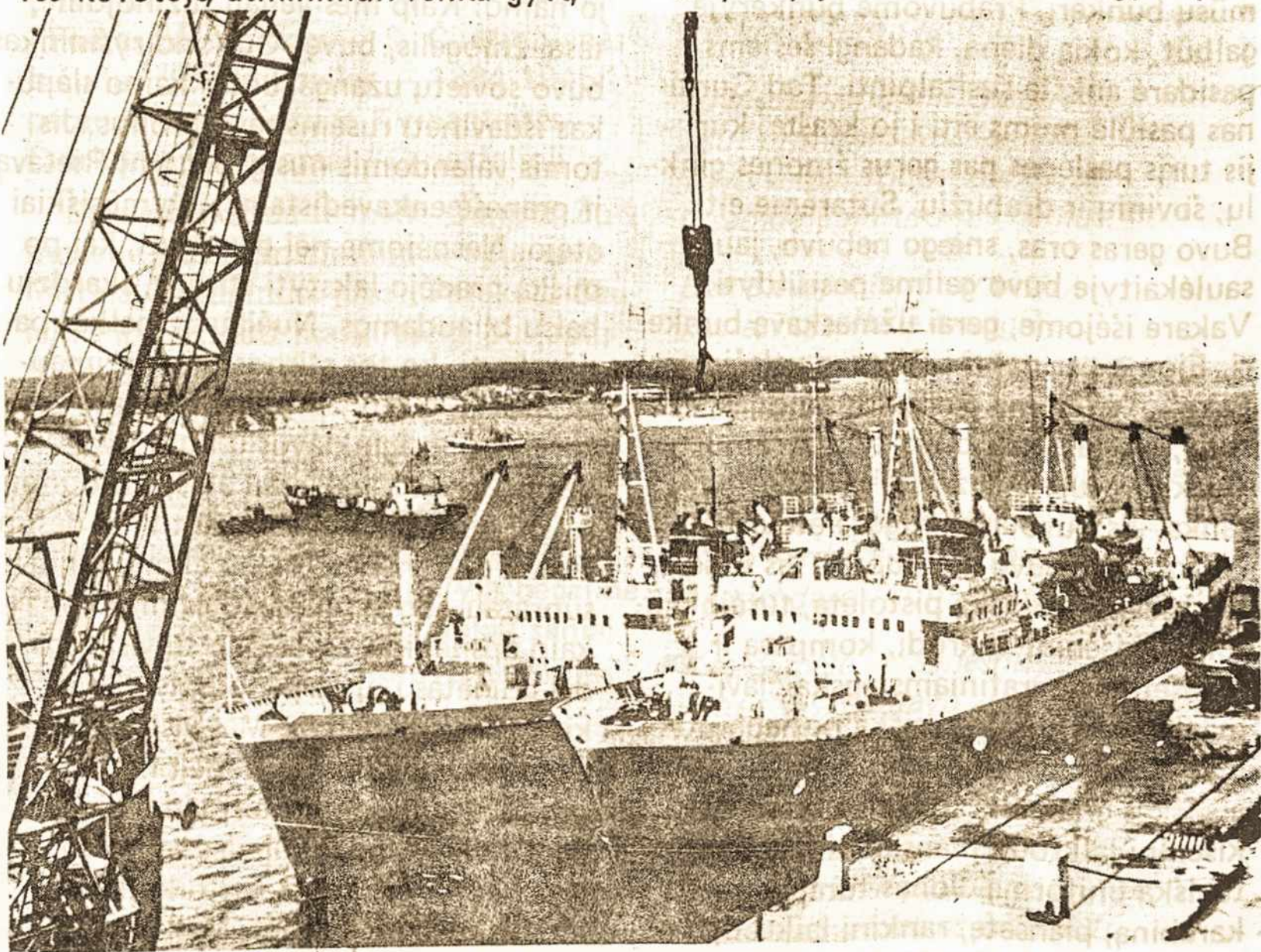
žmonių prisiminimus, spaudos leidinius, mokslinę ir grožinę literatūrą apie tremtį, kovas už laisvę, priverstinį pasitraukimą iš Tėvynės.

Mes žinome, kad lietuviai užsienyje daug nusipelnė Lietuvai, leisdami mokslinę ir grožinę literatūrą apie Lietuvos tragediją, kurios Lietuvoje yra labai nedaug. Manome, kad būtina sudaryti visų išleistų knygų bibliografinę rodyklę ir esame įsitikinę, kad šito negalėsime atlikti be jūsų pagalbos.

Taip pat turime surinkę truputį žinių apie įvairius paminklus, pastatytus užsienyje lietuvių mūsų tautos kovų ir kančių atminimui. Būtume labai laimingi ir dėkingi už šių paminklų nuotraukas, jų aprašymą, kur, kada ir kieno jie pastatyti. Tikimės Jūsų pritarimo šiai mūsų minčiai ir geranoriškos pagalbos.

Dr. Ramutis-Bonifacas Mikšys,
LGGAA instituto direktorius
Žydu gt. 4a, 2001 Vilnius
Lithuania

Toronto lietuvių Prisikėlimo parapija įsipareigojo visus metus finansuoti 200 vargšų maitinimą Vilniaus arkivyskupijos "Betanijos" valgykloje.

Klaipėdos žvejybos uoste...

LUMAHE'S

STATYBOS MEDŽIAGŲ, HIDRAULIKOS, ELEKTROS DIRBINIŲ

KRAUTUVĖ

SAVININKAI

ALBINAS ir MAURICIO SELIOKAS

Rua dos Ciclames, 536 – V. Bela - Tel.: 215-62.47

IŠTESĖJĘS KOVA PRIEŠ SOVIETUS

VIENO GYVENIMO ISTORIJA

Rašo Stanislovas Laucevičius

Redaguoja Henrikas Valavičius

(Tęsinys iš praeito nr.)

PILKAS KASDIENINIS PARTIZANO GYVENIMAS

Apie kovo mėnesį 1952 metais sniego nebuvo; naudodamasis ta proga nuėjau į Gaižupių kaimą pas Stanislovą Lučinskį. Ten susitikau su trimis partizanais. Ten buvo Antanas Vaišvilas slapvarde Julis, kilęs nuo Tverių Rietavo valsčiaus, Antanas Kumslytis, kilęs iš Purvaičių kaimo Plungės valsčiaus ir trečias, slapvarde Gurkinas nepasiskęs savo pavardės, kilęs nuo Rietavo, pražilęs, kokių 50 metų amžiaus. Grįždamas iš šio susitikimo su partizanais, parodžiau savo bunkerį Gorskienės miške mūsų ryšininkui Adžiui. Po to šis retkarčiais užeidavo pas mus. Tų pačių metų balandžio mėnesį pas mudu su Jonu atėjo svečių, keturi partizanai: jau paminėti Julis, Gurkinas, Antanas Kumslytis, ir dar vienas Jonas, kilęs nuo Rietavo, bet nepasiskęs savo pavardės. Ryšininkas Adis atvedė juos į mūsų bunkerį. Prabuvome bunkeryje, galbūt, kokią dieną, kadangi šešiams pasidarė ankšta susitalpinti. Tad Gurkinas pasiūlė mums eiti į jo kraštą, kur jis turįs paslėpęs pas gerus žmones ginklų, šovinių ir drabužių. Sutarėme eiti. Buvo geras oras, sniego nebuvo, jau ir saulėkaityje buvo galima pasišildyti. Vakare išėjome, gerai užmaskavę bunkerį. Ėjome per naktį į Rietavo valsčių. Pakeliui užėjome pas gerus žmones, atrodė, lyg tai visur buvo tylu ir ramu. Gurkinas turėjo sužeistą savo dešinę ranką. Jis buvo apsirengęs lietuviška uniforma ir buvo ginkluotas. Jis nešėsi su savimi vokišką pistoletą, turėjo žiūronus, kišeninį laikrodį, kompasą ir planšetę ortografiniams apskaičiavimams. Julis turėjo rusišką pusiauautomatinį SVT, vokišką parabelį, tris prancūziškas granatas, žiūronus, kompasą, kišeninį laikrodį, planšetę, ir dėvėjo lietuvišką uniformą. Jonas turėjo rusišką karabiną, planšetę, rankinį laikrodį, ir apsilvilkęs juodu švarku ir kareiviškomis kelnėmis. Kumslytis turėjo rusišką karabiną, rusišką naganą, kompasą, kišeni-

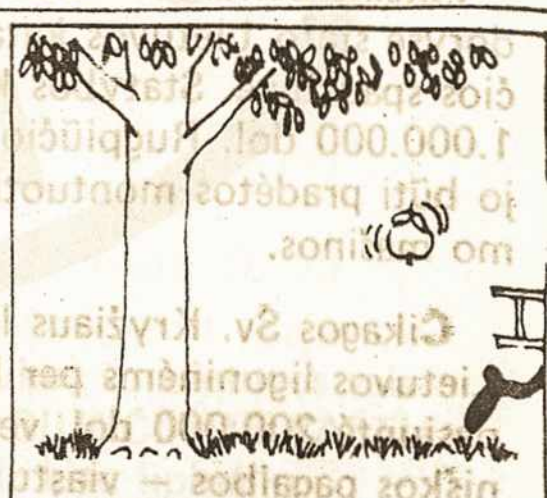
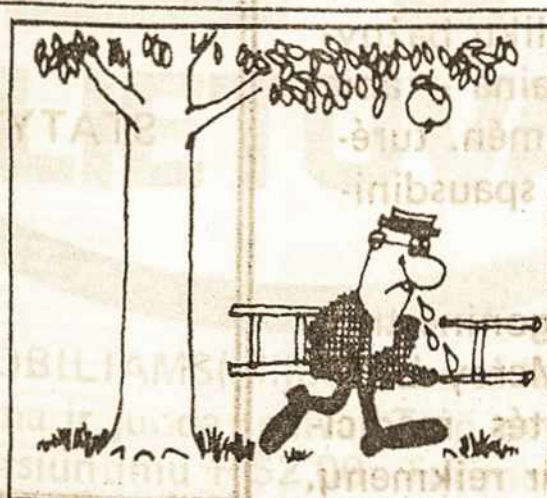
nį laikrodį, ir buvo civiliai apsirengęs. Jonas Paranskis turėjo rusišką karabiną, vokišką valterį, 4 rusiškas granatas, ke- lionmaišį, ir buvo civiliai apsirengęs. Aš turėjau trumpavamzdį karabiną, 200 šovinių, vokišką pistoletą, 4 granatas, kompasą, suomišką peilį, kuprinę, ir buvau civiliai apsirengęs.

PIRMAS KRIKŠTAS

Rytą saulei tekant Rietavo valsčiuje, kaimo neprisimenu, užėjome pamiškėje pas žmogų, buvusį Gurkino ryšininką. Tas žmogus mums sako, jog troboje nėra saugu, ir pataria mums eiti į mišką, žadėdamas atnešti maisto užkasti ir buteliuką, kad būtų šilčiau. Po pusvalandžio jau miške tas ryšininkas atnešė mums kiaušienės, duonos, sūrio, pieno ir buteliuką pageltusios naminės degtinės. Žmogelis sako, jog pas mus esą visai ramu, net neatsimenaš, kada bus pakutinį kartą matęs burliokus. Todėl mes čia galėsia pasilaukiyti vieną kitą dieną. Žmogelis surinko indus, pažadėjo atnešti pietus, palinkėjo, kad mes pasilsėtume, ir nuėjo. Mes įsitaisėme stovyklą tankiame eglyne. Apie 12 valandą tą dieną balandžio mėnesio 1952 metais atėjo į mūsų stovyklą moteris ir atnešė karštų barščių. Pasakė: "Valgykit", ir pati nuėjo namo. Kaip mes vėliau sužinojome, tasai žmogelis, buvęs Gurkino ryšininkas, buvo sovietų užangažuotas kaip slapukas išdavinėti rusams savo brolius. Jis tomis valandomis nusigabeno į Rietavą ir pranešė enkavedistams, jog mūsų kraštą atėjo. Nespėjome nei pavalgyti, kai po mišką pradėjo lakstyti stirnos, skardziu balsu bliudamos. Nuėjau už pelkės pasižvalgyti, ko tos stirnos taip nerimauja. Žiūriu, o ten jau pilnas miškas rusų kareivių, apsiginklavusių kulkosvaidžiais. Vos tik pakėliau akis, susidūriau su kai kuriais kareiviais gal tik už dešimt metrų nuo manęs. Vienu akimirksniu supratau, jog jau nebuvo galimybės, kaip apsilenkti. Sviedžiau su visa jėga dvi granatas į jų tarpą, o pats į kojas, kiek tik išgalėdamas. Mes visi sukilome ir, pasiskleidę į šalis, pradėjome slinkti mišku. Minucių laikotarpyje pasigirdo ilgos kulkosvaidžių ugnies serijos. Žolė po kojomis raitėsi, krito kulkų nukirstos medžių šakelės. Mes traukėmės atsisaukdamiesi. Kareiviai pradėjo į mus šaudyti, supdami iš visų pusių. Mes sukritome ant žemės, susiglaudę

į tankų eglyną. Prisiliedome kareivius arti savęs nebeatsisaukdamiesi. Pakui staiga metėm į kareivius savo granatas ir šaudydami sukilome ir puolėme į staką, nepalikdami jokių tiltų užpakaly savęs. Grumėmės neilgai. Prasiveržėme iš apsupimo ir traukėmės mišku, atsisaukdamiesi. Pakeliui į priekį, prasiveržėme dar per du apsupimo žiedus. Burliokai mus vijosi, kriokdami iš paskos ir nepamesdami ryšio mūsų besitraukiančiu keliu. Qurkinas ir Jonas žuvo kautynėse. Mane ir Kumslytį sužeidė, ir likome jau tik keturi dar gyvi. Aš kovojau kartu su Juliumi. Kumslytis ir Paranskis atsisukė nuo mūsų. Buvome apsupti iš visų pusių. Tada mudu su Juliumi prasimušėme iki toje vietoje pakeliui sutikto durpyno, į kurio dumblą pasinėrėme iki ausų, kad save paslėptume, kiekvienas užsidėjome po mažą eglaitę ant galvos. Taip mes išsėdėjome vandenyje, iki sulaukė vakaro. Burliokai lakstė su šunimis po mišką šaudydami iš automatų, bet mūsų jau nebeužtikto. Kai sutemo, atsargiai išlindome iš pelkės. Visas kūnas buvo sustingęs, nesilankstė nei kojos, nei rankos. Šiaip taip prasimankštinę, išsikapnojome iš durpyno. Miške buvo ramu, stirnos nebliovė, reiškia rusų kareiviai jau buvo pasitraukę. Perėjome per vieškelį Rietavas—Medingėnai. Čia toliau Minijos upėje išsimaudėme su visais drabužiais, nes buvome purvini nuo kojų iki ausų. Jau nedaug šovinių buvo belikę. Tada mes nukeliavome pas Juliaus ryšininką Vladą Kumslytį slapvarde Dédé, kuris gyveno Lieknių kaime Plungės valsčiuje. Tenai pasipildėme savo šovinių atsargas. Kai ten jau saugiai jausdamasis užsirūkiu, patraukdamas dūmus į savo plaučius, staiga nualpau, netekdamas sąmonės, kadangi po sužeidimų buvau netekęs daug kraujo. Burliokų kulkos pataikė į mano užpakalinę kūno dalį. Iš ten mudu su Juliumi nukeliavome į Keturakių kaimą Yelšių apskrityje Žarėnų valsčiaus. Toje vietoje per Minijos upės mudu su Juliumi išsikasėme naują bunkerį 1,5 m. aukščio 3 m. pločio ir 1,5 m. ilgio. Čia Julius mane gydė nuo kulkomis pravertų sužeidimų per visą mėnesį. Nueidavo į kaimą, parsinešdavo vaistų ir masito. Kiek laiko praėjus, pas mudu du atėjo trečiasis kautynių išlikęs gyvas partizanas Antan

J
U
O
K
A
I

DANUTĖ SOFIJA
ČIURLIONYTĖ – ZUBOVĖNĖ
(1910.06.12 – 1995.02.27)

Mirties angelas išsivedė reto taurumo ir šviesumo asmenybę Sofijos ir Konstantino Čiurlionių dukrą – rašytoją Danutę Sofiją Čiurlionytę-Zubovienę.

Ir savo žmogiškąją esmę, ir raštais li pratesė žymiųjų Tėvų gyvenimo ir kūrybos dvasią, paliko ne tik ryškius pėdsakus literatūroje, bet ir Ją pažinusių žmonių širdyse.

1936 metais baigusi Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Humanitarinių mokslų fakulteto filologijos skyrių, išvyko į Paryžių ruošti diplominį darbą. Grįžo po metų. Dar studijuodama parašė pirmuosius savo kūrinius "Šuniukas Padauža", "Sumanio Aldutė". Vėliau spaudoje pasirodė jos pasakos: "Kalėdų senelio šalis", "Kiškis Piškis baltasis bajoras", pjesės: "Jonuko Dunduliuko teatras", "Pasakų šalis", "Mažoji ligonė", "Miško mokykla".

Rašytojos kūrinėliai kupini liaudies pasakų, vaikų gyvenimo, gamtos motyvų. Ji siekė įdiegti gėrio ir grožio pradus į jaunųjų skaitytojų širdes, jiems išvertė ne vieną knygelę ir iš kitų kalbų. Tai Ch. Wildraco "Liūto akiniai", K. Čiukovskio "Daktaras Aiskauda", Dž. Rodari "Žydrosios strėlės

IŠTESĖJES KOVA

Kas Kumslytis kuris buvo sužeistas į dugarą. Dar pasigyde kokią vieną kitą savaitę, mes išėjome ieškoti Jono Paranskio, kuris buvo ketvirtasis gyvas išlikęs kautynių dalyvis. Mes jį suradome besėdintį bunkeryje Gorskienės miške. Jis pasipasakojo, jog taip pat buvo pasislėpęs durpyne iki pat nakties. Iš ten išėjęs, betgi buvo susirgęs plaučių uždegimu užtrukęs daug laiko, kol pagaliau pasveikęs. Dabar visiems keturiems vėl suėjus į vieną vietą, ir ramiai prisiglaudus tarp bunkerio sienų, Julius užklausė Joną Paranskį, ar jis dar eisias kariauti prieš burliokus. Jonas Parnaskis jam atsakė, jog jie būdami jauni galėsią tebetęsti kariaudami, tuo tarpu kai jis, senas, jau daugiau nebeeisias.

~~~~~ (bus daugiau)

PSICÓLOGA

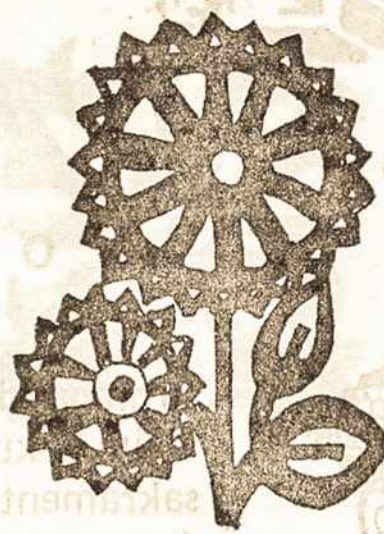
Adriana Ventura

CRP. 06/38477-2

CRIANÇAS, ADOLESCENTES
e ORIENTAÇÃO AOS PAIS

CONVENIOS e PARTICULARES

Av. Paes de Barros, 1994 Tel.: 273-27.59
Moóca

Sveikiname

Sajungos Alianča ilgamečius narius
ELENA IR ANTANA AUGUSTAČIUS

laimingai mininčius

AUKSINIŲ VEDYBŲ JUBILIEJŲ

ir linkime daug laimės bei džiaugsmo kartu su dukromis, jų šeimom ir anūkais

Sajungos – Alianča valdyba

Sunkiais okupacijų metais rašytoja sielėjosi dėl Tėvynės ir jos žmonių likimų. Kiek galėdama su vyru architektu Vladimiru Zubovu talkino motinai Sofijai Čiurlionienei gelbstint garsios pianistės Esteros Elinaitės bei kitų žydų šeimas, moraliai bei materialiai rėmė politinius kalinius ir tremtinius Mariją ir Juozą Urbšius, Valentino Gustainio šeimą ir kitus.

Savo žiniomis, paaiškinimais, patarimais Danutė Zubovienė nuolat talkino M. K. Čiurlionio dailės muziejui, saugančiam ir tyrinėjančiam Jos tėvo kūrybą.

Pastaruoju laiku daugiausia tvarkė motinos archyvą. Spaudoje paskelbė prisiminimus "Mano motinos bičiuliai", "Poetas M. Vaitkus – S. Čiurlionienės bičiulis", "Dédé Povilas – 1884-1945", parengė įvadą Sofijos Kymantaitės-Čiurlionienės poemai "Giria žalioji".

Su didele atida ir meile Danutė Zubovienė ruošė prisiminimus apie savo Motiną, pavadinusi juos "Patekėjo Saulė". Pirmoji 200 mašinraščio puslapių dalis jau baigta. Padedama vyro Vladimiro, rašė antrąją dalį.

Su mintimis apie Motiną staiga ir paliko mus, iškeliaudama į šalį" - kur jau nebėra horizonto nei jokio žemiško daikto, tik didelė šviesa ir tylą begalinę... (M.K.Čiurlionis), kur Jos laukia seniai ten iškeliauvę Tėvai ir numylėtas sūnus Kastytis.

Reikėdami nuoširdžią užuojautą Velionies šeimai, artimiesiems - liūdime kartu su Jais.

Valstybinis M. K. Čiurlionio muziejus, Lietuvos kultūros fondas ir M.K. Čiurlionio draugija.

kelionė", Ž. Verno "Nuo žemės į mėnulį".

Danutė Čiurlionytė-Zubovienė pašarvota savo namuose, Kaune, Žemaičių gatvė 10) Karstas išvežamas iš namų kovo 1 d. 14 valandą. Laidotuvės – Petrašiūnų kapinėse. Kovo 2 d. 12 val. Šv. Mykolo Arkangelo bažnyčioje už jos vėlę Šv. Mišias aukos kun. R. Mikavičius.

A. Augustaitis

TÉVIŠKĖLĖ

*Tai tu tėviškėle, bočių šalie,
tu neišėini iš minčių.*

*Širdis jaučiasi ne namie,
vos kruta tarp svetimų.*

*Tu visur mano mintyse,
visur primeni savus laukus.
Tavo veidas rodosi debesyse,
ir šaukia į gimtuosius namus.*

*Lekia svajonės it verpetai,
kur esi tėviškėle brangi?
Slenka dienos, metai
o aš vis nuo tavęs toli.*

*Gimtas namas, vaidenas sapnuose,
ir naktys daug tamsesnės.
Tavo vardas skamba ausyse,
ilgesys darosi sunkesnis.*

*Kas dienele vis senesnis,
o tu tėviškėle tavo žingsniai jau jauni.
be tavęs kas kart gyvenimas sunkesnis,
o aš vis nuo tavęs toli.*

*Jaučiu, kad tavęs nematysiu,
gyvybės siūlai jau baigiasi.*

*Be tavęs svetimuos užmigsiu
išnyks ir mano kapas, priglaus jį svetimi..*

IMPERMEABILIZAÇÕES

Eng. Antonio Rimkus

INDUSTRIAIS - RESIDENCIAIS - COMERCIAIS
PISCINAS - CAIXAS D'ÁGUA - LAJES - RESERVATÓRIOS

Materiais e Serviços

Rua Pinheiro Guimarães, 860 (próximo à Av. Zelina)

274-0114

LIETUVYBĖS AR LIETUVIŲ KALBOS IŠLAIKYMAS?

Labai dažnai PL rugpiūčio – rugsėjo laidose šia skiltimi ragindavome visuomenę remti iš atostogų į lietuviškas mokyklas sugrįžusius moksleivius, jų mokytojus bei tėvų pastangas išlaikyti gyvą lietuvišką žodį ateinančiose kartose.

Norisi taip pat rašyti ir šiais metais, tačiau kažkodėl ausyse pradeda zysti įkyrus ir labai nemalonus klausimas, – o kažin ar bevertas? Kam tuščiomis tauzyti, jeigu niekas tavo balso neklauso? Juk mūsų lietuviškos mokyklėlės moko lietuvių kalbos, kultūros, papročių, lietuviškų dainelių, pasakų. Lietuvių kalba jose mokoma tikybos pagrindų, vaikai auklėjami lietuviška tautiška dvasia. Bet vis dažniau ir dažniau girdisi balsų, kad visa tai lietuvybei išlaikyti nereikia. Geras lietuvis gali būti ir lietuvių kalbos nemokėdamas, teigia mūsų modernūs patriotai, todėl kam vargti su tais vaikais, kam kankinti juos ir patiems kankintis šeštadieniais, sekmadieniais ir prieš – dar vakarais erzintis su jais prie lietuviškos knygelės, lietuviško rašto. Juk ir Lietuva į tai per daug dėmesio nekreipia. Tiesa, žino Lietuvoje, – taip aiškino man vienas Seimo narys praėjusią vasarą, – kad Amerikoje užsidaro lietuviškos bažnyčios, lietuvių namai, centrai, nyksta lietuviai, kurių, jis pripažįsta, Lietuvai visgi reikia. Bet į nutautusių vietas jie nusiųsį iš tėvynės naujų. “Kad ir jie nutautų?” – nusistebėjau, – “ar ne prasmingiau būtų padėti jau ten esantiems išsilaikyti? Gal tada užsienio lietuviai bent taip greit nebenustatų ir Lietuva neprarastų lietuvių tėvynėje?”

Atsakymo, deja, dar nėra. O jis turi būti skubus.

Užtat ir nereikia stebėtis, kai koks nors JAV lietuvių visuomenės veikėjas, ir ne iš pačių mažųjų, nutautinęs šeimą, lietuviškai nebesusikalbantį net su savo vaikais, nuvykęs į Lietuvą svečiuotis sutinkamas kaip tauriausias lietuvis patriotas, jeigu tik, pagal šiandieninę madą, jis šūkauja prieš dabartinę valdžią, peikia kairiuosius, giria dešiniuosius, o čia grįžęs piktinasi visais tais, kurie skatina vaikus mokyti lietuviškai ir kliudo į Bendruomenės veiklą įvesti anglų kalbą. Taip Lietuvoje patriotizmu sublizgėjusiam visuomenininkui argi svarbu, kad šią vasarą Čikagoje nustojo veikti pati seniausia, labai daug JAV lietuvių visuomenei, Bendruomenei, taip pat ir pačiai Lietuvai naudos davusi, bendros mūsų visuomeninės veiklos dalis lietuviška radijo valanda “Margutis”? Juk lietuvišką žodį puoselėjusį bei skleidusį Margutį sunku atgaivinti ir dar sunkiau būtų išlaikyti, todėl pastangų

reikia daug, o tokiu juodu darbu prieš Lietuvą nepasiblizginsi, nes niekas apie jį gal net nežinos. Tai kam sukti galvą?

Ar tokie gyvenimo reiškiniai nebyloja, kad susimąstyti mums visgi yra dėl ko. Kur tokie nusiteikimai nuves mus ir mūsų lietuvybę?

Atsakymas aiškus: tik į Kazimierines – manau, žinote, kas tai yra. O jos irgi greitai pasidarys nebelietuviškos, nes jau dabar lietuviški užrašai nuo tvorų ir vartų dingsta.

Bet ar jau iš tikrųjų į kapines mes norime žengti?

Ne. Bent dar ne visi. Ir tie, kurie ten dar nenorime iškeliauti, tokiom užmačiom turime priešintis. Pirmiausiai, pamiršdami laipsniuoti blogo ar gero lietuvių sampratą pagal jo mėkojimą (ar nemokėjimą) lietuvių kalbos, bandykim atsakyti į keletą tokių klausimų:

a) ar šiandien Lietuva būtų laisva ir nepriklausoma valstybė, jeigu jos ribose nebebūtų lietuvių kalbos?

b) kokio dydžio nepriklausoma Lietuva būtų šiandien, jeigu lietuvių kalba nebūtų išnykusi iš Mažosios Lietuvos, Gudijos bei Lenkijos valdomų, sakykim bent Kristijono Donelaičio laikais lietuviais apgyventų plotų?

c) kiek Lietuvos lietuvių ir kokiais tikslais atvyktų, pvz., į Ameriką, ir ką jie darytų, jeigu su jije gyvenančiais lietuviais lietuviškai nebesusikalbėtų?

Ir į tuos klausimus bent apytikriai atsakę, žinoma tik nuoširdžiai mąstydami, bet ne snobiškai bei hipokritiškai

PADĖKA

Mūsų mylimai mamai

AŲA

ONAI SIMONIENEI

iškeliavus amžinybėn

širdingai dėkojame klebonui kun. Juozui Šeškevičiui ir kun. Petruui Rukšiui užmaldas, suteiktus sakramentus ir atlaikytas mišias. Dėkojame šv. Juozapo parapijos chorui už giedojimą, visiems draugams ir pažįstamiems už užuojautas, maldas ir parodytą meilę mamos ligos ir mirties proga.

Emilija Bendoraitienė, Helena Liaukienė
Irena Baleišienė, Julija Kaulienė ir Vilma Leyton su šeimom

filosofuodami, mes lengvai suvoksime, ką mūsų tautai, valstybei, Lietuvoje ar už jos ribų gyvenantiems tautiečiams reiškia lietuvių kalba?

O ji reiškia viską: ir tautą, ir valstybę ir savitą kultūrą, papročius, tautos dvasią, lietuvišką raštą, mokslą, meną, tautos kūrybą, pagaliau ir savitą lietuvišką tikėjimą į Dievą, taigi – visą lietuvybę. Be jos lietuvis – nulietuvintas, nutautęs tautiškai nudvasintas žmogus, nepaisant ar jis būtų “homo sovieticus”, ar “homo americanos”. Tai tas pat.

Jeigu kas nors iš mūsų tai nenori suprasti, supratimo jam neįpūsi. Už tai ir kyla klausimas, ar yta prasmė raginti tokius tautiečius mokyti savo vaikus lietuviškai, auklėti tautiška dvasia, siųsti juos į lietuviškas mokyklėles? Ar yra prasmė aiškinti, kad lietuvybės pagrindas yra lietuvių kalba tiems, kurie net tokiai mūsų visų jungčiai, kaip Lietuvių Bendruomenė, įkurtai lietuvybei išlaikyti tarp užsienio lietuvių, perša anglų arba kitą svetimą kalbą?

Bet vėl... Gal dar yra kiek nors vilties? Jos randi dar jaunimo kongresuose, lietuviškų mokyklų darbuotojų studijų savaitėse, skautų, ateitininkų, ypač jų šeimų lietuvišką žodį vartojančiose stovyklose. O kam lietuviškas žodis jau nebesvarbus, gal galima jų paprašyti bent nekliudyti jį puoselėti, ugdyti, gerbti, branginti, mokyti jaunimą ir Bendruomenę palikti jo vartojimo lauku tiems, kuriems lietuvybės išlaikymas kaip tik ir yra lietuvių kalbos išlaikymas.

MATERIAIS ZELINA

Rimkus, Indriunas & Devus

ALVENARIA - HIDRÁULICA - ELÉTRICA
FERRAMENTAS - FERRAGENS - UTILIDADES

Rua Pinheiro Guimarães, 860 (próximo à Av. Zelina)

274-0114

MŪSŲ MIRUSIEJI

GLAUCO SEJŪNAS

mūsų visų mylimas, tragiškai žuvo automobilio nelaimėje spalio 7 dieną. Užmi-go amžinai, nutilo jo balsas, užgeso gra-ži šypsena ir meilė, o tik liko mūsų šir-dyse skaudus liūdesys.

Glaucio turėjo 23 metus ir buvo gero būdo, linksmas, negėrė ir nerūkė, turėjo gerus draugus ir gerą darbą. Jam trūko – puses metų užbaigti aukštuosius moks-lus. Glaucio rado laiko rūpintis apleistais vaikais ir dažnai lankydavo mūsų para-pijos vaikų darželį.

Sekmadienį, spalio 8 dieną ekzekvijų cerimonijas V. Alpinos krematoriume atliko kun. Petras Rukšys. Krematori-ume netilpo visi žmonės, buvo ypač daug jaunimo, jo mokslo draugų.

Liūdesyje liko mama Valkirija. Glau-co tėvelis jau buvo mires prieš

co tėvelis Stanislovas jau buvo miręs prieš kelis metus, o taip pat ir jo sesuo 26 metų amžiaus Glauca. Taigi Glaucio šeima jau buvo išbandyta skausmo per kelis paskutinius metus.

Liko liūdesy taip pat tetos Aldona Medziukevičiūtė Gerenscez, Antonia Sejūnas Chakanauskienė, Alda Medzi-ukevičiūtė, Marija Medziukevičiūtė Amed Ali ir dėdė Antanas Sejūnas B. Oliveira.

7-tos dienos mišios buvo V. Zelinos bažnyčioje šeštadienį, spalio 7 d. Per mišias giedojo parapijos jaunimo grupė vadovaujama Marcelo Lipo. Po mišių draugai ir giminės skaitė prisiminimus ir deklamavo poezijas Glaucui pagerbti ir prisiminti. Visi liko sujaudinti šiais meilės gestais mirusiam Glaucui pagerbti. Džiaukis aržina laime mielas mūsų giminaiti ir drauge.

Aldona Medziukevičiūtė Gerenscez

Sveikiname

Sjungos – Aliança ilgamečius narius
MONIKA IR NORBERTA STASIULIONIUS
švenciančius
SIDABRINĮ VEDYBŲ JUBILIEJŲ
ir linkime daug džiaugsmo ir laimės šia proga,
o taip pat daug stiprybės ir drąsos pernešti
visus gyvenimo sunkumus

Sjungos – Aliança valdyba

Seselių Pranciškėčių didžiojo teatro atidarymo – inauguracijos šventė. Tarp garbingų svečių, iš kairės: seselė Marija, seselė Kris-tina ir seselė Antonieta

Šv. Mykolo kolegijos mokiniai atliko labai gražią ir prasmingą meninę programą su tema apie šv. Pranciškų ir jo meilę gamtai

**SERVIÇOS
DE
ARQUITETURA**

Solange Alionis

ARQUITETA

PÇA. STA. HELENA, 81
V. PRUDENTE – SÃO PAULO
FONE: 914-49.50

Jener imóveis Ltda.

ADMINISTRAÇÃO - LOCAÇÃO
COMPRA - VENDA

CRECI J-684

Rua Topazio nº 76 - Aclimação
04105 - 060 - São Paulo-SP

fone - 277-4855
fax - 277-6948

MŪSŲ ŽINIOS SPAUDOS ŠVENTĖ

Nežiūrint ilgo savaitgalio ir smarkaus lietaus, į spaudos šventę susirinko daug ML-vos skaitytojų, rėmėjų ir tautiečių.

Per mišias buvo prisiminti ML-vos mirusieji steigėjai: prel. Pijus Ragažinskas, Juozas Matelionis, Motiejus Tamaliūnas ir Bronius Šukevičius. Buvo taip pat prisiminti Lietuvos khygnešiai ir visi spaudos darbuotojai. Mišių pabaigoje ML-vos atsakomingas direktorius Vytautas Bacevičius pravedė trumpą spaudos šventės paminėjimą ragindamas palaikyti mūsų spaudą, kuri išlaiko mūsų kolonijos vienybę ir informuoja apie lietuvių gyvenimą Tėvynėje ir užsienyje.

Spaudos pietuose dalyvavo virš 100 žmonių net iš tolimesnių vietovių: 16 iš V. Anastazio, 7 iš Sto. André, 5 iš S. Caetano ir keli iš Guarulhos. Šiomet tu rėjome ypatingą patiekalą, kurio jau ke liolika metų, kai nevalgėm – cepelinus.

Spaudos pietūs davė gerą pelną. Pietums visus gėrimus paaukojo JONAS ŠERMUKŠNIS ir tai davė R\$.200,00 pelno. Brazilijos Lietuvių Sąjunga per savo pirmininką Algimanta Saldį parėmė ML-vą su R\$200,00 auka ir ta patį padarė Brazilijos Lietuvių bendruomenė per savo pirmininkę Verą Tatarūniene. Aukomis dar prisidėjo po R\$500 Jonas Bratkauskas, Stasė Jurgutienė ir Elena Pavilavičienė; po R\$.20,00 aukojo Algirdas Šukys ir Jonas Chorociejus.

Visiems, kurie dirbo prie šventės parengimo ir prisidėjo auka širdingas ačiū.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJA ŠIMONIUS ŠEIMA

mylimų tėvelių ONOS ir PETRO

prisiminimui

Širdingai dėkojame dukroms Emilijai, Helenai, Irenai, Julijai ir Vilmai su šeimoms už paramą mūsų spaudai ir kartu pagarbiai prisimename visiems mielus ir kolonijai nusipelnusius a. a. ONĄ ir PETRĄ ŠIMONIUS

Redakcija ir administracija

MALONIAI KVIEČIAME VISUS Į

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS CHORO 59 METŲ SUKAKTUVINI

KONCERTA

SEKMADIENĮ, LAPKRIČIO 26 DIENA, 16:00 VAL.

SESELIŲ PRANCIŠKIEČIŲ SALĖJE – Rua Campos Novos, V. Zelina
PAKVIETIMAI PAS CHORISTUS

SIDABRINIS VEDYBŲ JUBILIEJUS

Spalio 1 dieną, sekmadienį, per lietuviškas pamaldas MONIKA IR NORBERTAS STASIULIONIAI atnaujino savo vedybinius pažadus ir vėl sumainė aukso žiedus. Cerimoniją atliko kun. Petras Rukšys.

Dėl abiejų sukaktuvininų nelabai geros sveikatos, ypatingos šventės nebuvo. Širdingai sveikiname Moniką ir Norbertą.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINIS KONSULATAS
SAN PAULYJE

Consulado Geral da República
da Lituânia em São Paulo

JONAS VALAVIČIUS
Cônsul Honorário

Rua Cap. Otavio Machado, 207
04718-000 SÃO PAULO SP
Fone: 522-42.24 e 247-08.71

VISI MALONIAI KVIEČIAMI Į AL AUS VAKARA

Spalio (Outubro) 28 diena

P R A D Ž I A 20:00 VAL

GROS ORKESTRAS ir BUS LIETUVIŠKŲ VALGIŲ

RENGIA: SAJUNGA - ALIANÇA

PAKVIETIMUS PAS: D. Nazaré F:692-72.63 – A. Saldį F: 273-32.24
ir pas kitus valdybos narius.

RUA LITUANIA, 67 — Mooca — S-gos Namai

